

her i Thinget, at det var et Citat af en Udtaleſe, ſom var kommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 7de Kredſ (C. Page) i et Møde, hvor den høitærede Formand ligeſom i Dag ſad paa Formandspladſen, og da han ikke den Gang havde Noget at bemærke ved den, om at den ſkulde være anſtødelig i en eller anden Retning, har jeg ikke tænkt, at den kunde være utilladelig for mig, men, ſom ſagt, jeg nævner dette kun ſom en undſkyldende Omſtændighed. Jeg vil paa Grund af den korte Tid ikke oplæſe denne for Reſten overordentlig intereſſante Uttring, ſom det ærede Medlem fremkom med, men vil ſige, at den findes i Folkethingſtiben den 1883—84 Pag. 2278, og vil anbefale ærede Medlemmer at læſe den, den er i og for ſig værd at læſe.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem retter en Anke imod Formanden, gaende ud paa, at jeg tillader et Medlem at bruge Udtryk, ſom jeg ikke tillader et andet Medlem. Det er det ærede Medlem ikke berettiget til. Jeg hender ikke, hvortil det ærede Medlem ſigter, men jeg vil indrømme, at der kan falde Uttringer her i Salen, navnlig naar der er megen Uro, og naar Talerne ikke tale høit nok, ſom det er umuligt for Formanden at høre. Der kan alſaa fra et andet Medlem være undſluppet Udtryk, ſom Formanden ikke har kunnet paatale paa Grund af Omſtændighederne, men det berettiger ikke til at ſige eller antyde, at Formanden med Forſæt lader paſſere Udtryk fra en Taler, ſom han nægter en anden Taler Ret til at bruge. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Thomſen: Jeg tvivler ikke om, at der har været overordentlig Uro i Salen, den Gang det ærede Medlem fremsatte ſin Bemærkning. — Lige overfor de Bemærkninger, der ere fremkomne angaaende mine Udtaleſer, ſkal jeg udtale mig ganſke kort. Jeg behøver ikke at henvende mig til nogen Enkelt, idet jeg kan ſamle Meningerne under Et. Naar det er blevet udtalt fra forſjellige Sider, at det Adreſſeforſlag, her foreligger, kunde og burde opfattes ſom et Udtryk for den dybe og inderlige Bekymring, ſom man havde overfor den nuværende Situation, og at man fandt det naturligt og ſmukt, at Folkethinget henvendte ſit tillidsfulde Blik til Kongen, kan jeg naturligtviſ kun ſige, at derſom Adreſſen har denne Henſigt, maa jeg kun ſpørge: Hvor ſtaaer det? Jeg deler ſaa fuldt ſom Noget Bekymringen over den Goldhedens og Ulykſalighedens Tilſtand, under hvilken vi befinde os. Naar man derimod bebrejdede mig, at jeg havde udtalt, at jeg vilde ſtemme

imod dette Adreſſeforſlag, naar man bebrejdede mig, at jeg havde anvendt Skarpsindighed for at fremſætte de forſjellige Indvendinger, ſom kunde gjøres mod denne Adreſſe, vil jeg dog tillade mig derom, at udtale, at der ſtaaer jo ikke, at dette er en Adreſſe fra Folkethingets Flertal; havde det været en Adreſſe fra Folkethingets Flertal alene, kunde det aldrig være ſaldet mig ind at blande mig deri. Men naar det er en Adreſſe, ſom ſkal være Folkethingets, ſaa ville de Herrer dog finde, at det er en naturlig Blygt lige overfor Thinget, at man forud aabent og ærligt og ligefrem ſiger, hvilke Indvendinger der kan gjøres imod den, ſiger dem rent ud, at derſom der er den Henſigt med den, ſom der udtales, da er det udtrykt paa en ſaadan Maade, at der er aldeles overveiende Sandſynlighed for, at det vil blive miſforſtaet. Det nytter ikke ved en ſaadan Veilighed, at den enkelte Mand vil lægge det og det ind i den. Det nytter ligeſaa lidt, at det ſiges fra et enkelt Medlem, at han opfatter det ſom en Bro, der ſkal føre os over i lykkelige Tilſtand, og at det ſiges af et andet æret Medlem, at der ſtaaer her i denne Adreſſe, at hvis Hans Majestæt tager Henſyn til Folkethingets Duſter, ſaa er Folkethinget rede til at opgibe ſin tidligere Taktik, ſaa er det parat til at løſe de ſtore Opgaver, der ſtaa paa Dagsordenen, til at ſamarbejde, ſom det er ſagt, endogſaa med enhver Regjering. Det nytter ikke, at det ſiges af et enkelt Medlem; men jeg ſpørger: Hvor ſtaaer det? Jeg ſer det ikke her i Adreſſen. Er det Deres Henſigt — og jeg vil Intet inderligere ønske, end at det er det ærede Flertals Henſigt virkelig at udtrykke noget ſaadant — ſaa er det naturligt for mig, at jeg ſiger: Ja, mine Herrer, udtal det paa en ſaadan Maade, at det kan forſtaas ubetinget deraf. Der er ligeledes ſagt, at det ſidſte Afsnit ikke indeholdt nogenſomhelſt Truſel, men at det kun var en Fremmaling af et Skræmmebillede, men, mine Herrer, er det da Hovedſagen for Dem at ſaae forelagt Hs. Maj. Kongen en Adreſſe netop i den Form? Er det Hovedſagen, ſaa er der naturligviſ Intet at gjøre derved. Men er det Adreſſens Henſigt virkelig at ville godſjende de Anſkuelfer, der ere fremkomne fra ærede Medlemmer, der have lagt noget ganſke Andet ind i den, end der ſtaaer, da kan jeg kun opfordre det høie Thing til at give Adreſſen en ſaadan Reſdaktion, at man ſer, at det virkelig er Deres Mening, hvis der bliver taget Henſyn til Folkethingets Duſter, at De ſaa ere rede til at opgibe Deres tidligere Taktik, og at De ere beredte til at løſe de ſtore Opgaver, der